

מסורת הש"ס

(א) [לעיל ד:ד:ו.1: פסחים סנא].

(ב) ירוש' פסחים פ"ה ה"ב.

א [קמן פד. מנחת מנד. תמורה

ד. ינב. מעניית ב:]; (ד) מ"ב

מלווע ס"ג ה"ג, ירוש' פסחים

שם, (ה) ירוש' פסחים שם,

(ו) ע"י וירקא חובב פרי י פ"ד:

הגהות הב"ח

(א) גב' שניו בעלים מנלן (אם

אזיט ענין וז"י מנלן) ת"מ. וז"י

רש"י לא גרס ליה אלא ה"ג

אשכחן שניו קדש שניו בעלים

מנלן אמר רב הונא כ"י: (ב) שם

שולמו מאי דרשת ביה וכו':

(ג) רש"י ד"ה הווא וז"י למחר

או לנבא: (ד) ד"ה אשכחן וז"י

כמיז שהיא הכפרה ו: לעכב ככל

אחת מטאט:

מוסף רש"י

מנחתם ונסכיהם. כפרסת

פנקס כמיז כטולו מנחתם

ונסכיהם לפריס וגו' לומר ק"י

מנחתם (והנה' אש"י וכו')]

(תמורה יד. פנ"י שו"מק).

ונפקא לן מ"ה דאמר מ"י מנחתם

ונסכיהם ימיר דכתיב קריבנט

אחג להכי כתיב (קדשון

פד) בלילה. ולפ"י שמקריבין

הקריבנט ביום ויכולן להנאי

המזות והנסכים כלילה (תענית

ג) בלילה. דמנחת נסכים קריבין

כלילה, ואי קאיא הא אמרינן

בהקומן (זכרן) דכתיב ערב

ליקרב ביום הקדוש מנחת נסכים.

מפרש לה בפרק י"ט קריבנט

במקטת מנחה (יד. ק"י). דהא

דקמינ ביום נסכים הולכים עם

דאמא דהא דקמינ כלילה נסכים

האזין כמי עמלן כען שהנאי

זבח בלא נסכים ולמחר זמן הכי

אנסיכס כמי עמלן, יכול להביאן

כלילה (מנחות מד) מנחתם

ונסכיהם אפי' למחר. א"כ אם קרב

הקרנן בזמנו ואפי' מתאן ועד

עשרה ימים (תמורה יד.) אפילו

למחר. אם הכי היום זמן יכול

להקריב נסכיו למחר ולנבא שאל

יקדשו ככל מהמחול. דאי קדשי

נפסקין כלילה דכתיב במקטת

מעילי (פ). קדשו ככלי הוכשרו

ליפסל כטובל ויס ונמנחתו כדכתיב

וילבנו (מנחות מד) וכו'וי"ט שם

(ג). שכן יש עמדה דמיים

אחרים. גרסינן. מטאט מיר יס

עמיה דס עולה ואסא כחלום עמיה,

ומטאט חלב נאי ימירא (בבאי

פ"ח):

שנינו גוסהאות

א] מ"ה על החטאת וכו' ועי'

בתוס': (ב] בכל עבודתו ליתא

ככסי' ובד"י: [ג] ככ"מ וכו'י

ד"ו ב' וי' ליתא מיעוט אשכבחן

ר' בעלים מנחת, וכלל הניל

איתא ההמקא אם אינו ענין

וכי, וזו הני האשכבחן בתוס'

שהביאו כסס רש"י, ולפנינו

ובד"י א' הובאו שני גוסהאות

בחדא מנחת, ויש לתמוך אחת

מהן, והשני' והבי'ם וכו'י:]

הכרישו כמי רש"י ולכן מחקי'

אם אינו ענין וכו'י:

[ד] הסוגייס נעשה מ"ס ש"מ

וכס"י, וכלא בלתי ג: וכל הניל

דנפקא ליה מהמה (י"ב)

ובי"ג, וכ"י בתוס' א"כ וכו'מס'

שנשי"מ: [ז] מ"ה כישן אלו באין

לפנינו, ואפשר שרש"י בא

לאפוקי מני' זו, וז"י כ"מ לר"ך

נעשה שכן אלו באין בדלות כמו

בפרשיות: [ז] מ"ה אף ק"י

(י"ב) וכ"י גיט' ז' ע"כ:

[ח] קבלה רבינן ליה מל"י

הוא (כ"י שאלא כדכ"י), מנחת

(ש"ס): [י] מ"ה עיקר הכפרה

(בתי"י): [י] המיעוט כנסוגגריס

ליתא ככסאי' ודפי', וכו'י:]

הוסקין מני' מנחת אריות

הליטוט מהמני', תיבת כס"א

לכאורה מיותר ומטעה, א"ן

ככסי' הניגה גס שמיכת מנלן

הוא (כ"י שאלא כדכ"י), מנחת

ואפשר שהניב פירש שמי

ולקח כהנן. לשון קבלה הוא: וכפר.

אנטריך קרא דככלל קבלה ה' היא

כו'. ואי קשיא מנזה מהיקשא דזאת

כל הזבחים אין הכי נמי ומסקנא

הוא דמהדרין' נלכתכו כולוהו בגופיה:

דאמר רב הונא כו'. לקמן בשמעמין:

חטאמו. וכפר עליו הכהן מחטאמו

(כשורק דמו לשמו מטאט חטאמו)

מדוהיה ליה למכתב מחטאט וכמיז

וי"ו יתירא למדרש זה לשם בעלים:

אשכחן מנזה בשניו קדש. ככל עבודות

וזריקה אשכחן זה מנזה ועכוז בשניו

בעלים דהאי מחטאמו נמי ה' צוריקה

כמיז שהיא הכפרה ו: **לעכב ככל**

עבודות בשניו קדש. שלא למדנו

לאחד מהן ושאר עבודות לנד מוריקה

בשניו בעלים בין למנזה בין לעכב

מנלן: **שיהו כל עשויטיו לשם חטאט.**

ולמנזה לא אנטריך קרא דהא נפקא

לן משאר חטאות והאי לעכוזא:

["ה"ג כס"ח"] א' אשכחן שניו קדש שניו

בעלים מנלן יב': אמר רב הונא כו'.

גבי נזיר כמיז ועשה את חטאמו ואת

עולתו מה יב' למנזה וכשלמים מה

שלמים לא חלקת בהן בין וזריקה

לשאר עבודות בשניו בעלים למנזה

אף חטאט לא מחלק בין וזיקה לשאר

עבודות לעכב הרי לך מנזה ועכוז

בין בשניו קדש בין בשניו בעלים כך

י"ל וכן יש לפרש גבי חטאט מזורע

לקמן נ"ל: ולרצינא. דלא קשיא ליה

אלא עולת עולתו מנחתו ונסכו דכמיז

נמי גבי נזיר אלא לן קשיא ליה:

ההוא מבעי ליה. ר' הכי דררשינן

לכל מנחתם ונסכיהם ד' כלילה

ואפילו למחר שזיכשרו לנא

למחר (א) לנא כלילה הכי נמי

דרשינן להאי ועשה את מנחתו כל

זמן שיעשנו הוא קרי מנחתו ונסכו

ז' ס' אע"פ שלא קרבו עם זכמו:

מי גמרי. שאר חטאות וחטאט נזיר

מהדדי דמתי' לומר חד למנזה וחד

לעכב. סתם חטאט קרי חטאט חלב

משום דשכיחא טפי: **שכן כרת.**

מכפרת על חייכי כרת אלמא לא

גמרי מהדדי וכיון דלא גמרי מהדדי

מרווייוו למנזה אנטריכו: **ואשכחן**

שניו קדש. ולעכב דהא נפקא לן

מנזה לעיל כשאר חטאות: **וכפר**

על המטעה. קשיה דועשה ההכה

את החטאט הוא ועל המטעה

אכולו עשיות קאי: **וסיסי מהנך.**

נזיר ומזורע: שאלה. נזיר נשאל

לחכם ועוקר מזירתו ופטור מן

הקרנן: **שכן אין ה' באין בדלותו גרסי'.**

שלין חטאות ה' יודות ענניות

להביא עוף: והנך קראי לעכב

ובשלמים מני שלמים לא חלקת בהן

למנזה אף חטאט לא מחלקו דו לעכב

וכיון דכמיז עכוזא צוריקה אחיא להו

לכולוהו עבודות בהך דרשא מהיקשא

דשלמים: אשכחן חטאט חלב

דכמיז זיה לחטאט. ושחט

אותה לחטאט כסתם חטאט **כמיז (ז) אם ה' נפש כי מחטא וגו':**

חטאט

לשניו בעלים לעכב מנלן **זיה לחטאט.** ושחט

אותה לחטאט כסתם חטאט **כמיז (ז) אם ה' נפש כי מחטא וגו':**

חטאט

לשניו בעלים לעכב מנלן **זיה לחטאט.** ושחט

וגירסא זו לא לריבינן תו לקרא דלעיל צוריקה ויחטא נמי הא דגרסינן לעיל כדלמחר **זיה**

דמשמע דעיקר מילתא לא אחמר אהיא וייינו משום דלכנסוף לא קיימא: **מנחתם**

לכו מהאי קרא [ב] [קדריש]: **הילכך** מצוה משלמים והנך קראי **לעכב.** וא"ת למה לי למכתב ככולוהו לכתוב בהך [ב] ואינך

כולוהו אמו מדכמיז זאת תורת החטאט תורה אחת לכל החטאות כללקמן (דף ט:)

כל הזבחים פרק ראשון זבחים

וזריקה מנלן מוכפר עליו הכהן מחטאמו. הרבה יש מימה דהני

קראי דשמיטה וקבלה ושחט אותה לחטאט ולקח הכהן

כמיזי כסתם חטאט כגון חטאט חלב כפרשת ויקרא גבי כשבה והאי

קרא דוכפר עליו הכהן מחטאמו כמיז בחטאט דשמיעת קול וציטיו

שפמים אכל בחטאט חלב לא כמיז

מחטאמו אלא על חטאמו כמיז

וצמורת כהנים^[א] בלאותה פרשה עצמה

דחטאט חלב דריש מקרא דמחטאמו

אע"ג דלא כמיז כהיהי פרשתא

וזהו מימה דשציק קרא דעל חטאמו

דכמיז כהיהי פרשתא ושמא משום

דעל חטאמו לאחר הקטרט אימורים

הוא דכמיז אכל מימה דלקמן משמע

דכל הני קראי דהכל בחטאט חלב

כמיזי דקאמר אשכחנא חטאט חלב

אכל חטאט דשמיעת קול וציטיו

שפמים מנא לן וי"ל דהכי קאמר

לקמן אשכחנא חטאט חלב עכוזא

שמיטה וקבלה בשניו קדש ושאר

עבודות ילף כדאמר לעיל מה

שלמים לא חלקת בין וציטה לשאר

עבודות למנזה אף כאן לא מחלקן

לעכב וקבלה נמי לא הוצרך לכתוב

אכל שמיעת קול מנא לן דאע"ג

דכמיז זיה וכפר עליו מחטאמו

דרשינן לעיל לשם חטאט היינו שניו

קדש צוריקה ולא חלקת לא מימא

צוריקה לפי שהיא עיקר כפרה ושניו

בעלים בחטאט חלב נגמר משמיעת

קול דליכא פירכא וי"מ דמחטאמו

דקאמר היינו כשעיר נשאי דכמיז

זיה נמי מחטאמו וקאי [ח] גס

לחטאט חלב וקשה דכמיז ללמחר

הקטרט אימורים נראה לי. כדו"ח.

ועוד נ"ל דלא הוה מזי למדרש מוכפר

על חטאמו אשר חטא דכמיז בחטאט

חלב משום דהכי קאמר על פשעו אשר

חטא^[י] (ולא כשמיעת קול מיירי

בחטאט קריננו) ולא משעיר

נשאי דכמיז מחטאמו ונסקל לו והיינו

מפשעו וחטאמו שלו ונסקל לו אכל

בשמיעת קול לא כמיז זה ו' ולא ו'

אלא מחטאמו היינו מקריננו. כדו"ך:

וזריקה בשניו בעלים בין

למצוה בין לעכב. מימה

דמהאי קרא וכפר כאן עליו הכהן

מחטאמו דרשינן מרווייוו וזיקה

בשניו קדש ושניו בעלים ואס כן

מחטאט חטאמו מיעוק ליה נמי

עכוזא בשניו קדש כמו בשניו בעלים

דלמרווייוו קאי:

ועשה את חטאמו שיהו כ'

עשיותיו לשם חטאט

אשכחנא שניו קדש שניו בעלים מנ'

אמר רב הונא בריה דרב יהושע

חטאט חטאמו. כך גירסת הקונטרס

ולגירסא זו מוקי' דרישא לעכב בשניו

קדש קודם שעמיד למנזה בשניו

בעלים כזאס אינו ענין ואינו משמע

כן כזולי פירקא לעיל גבי שלמים

ופסח דקאמר אשכחנא שניו קדש

שניו בעלים מנא לן ומוקי' דרישא בשניו בעלים כזאס אינו ענין

קודם שיעמיד קרא לעכב ומייהו י"ל דשאני הכא דכבר אשכחנא

שניו בעלים בשניו בעלים וזאת ספריס דגרסי' אם אינו ענין

ה:

עין משפט
נר מצוה

ב א מיי' פט"ו מהל' פסה"מ
הלכה יב:
ב ב מיי' שם הלכה יא:

תורה אור השלם

1. ואם מן הצאן קָרְבְּנוֹ לְזֶבַח
שְׁלָמִים לַיהוָה זָכָר אוֹ נִקְבָּה
תָּמִים יִקְרִיבוּנוּ: ויקרא ג, ו

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

א קאי ווע"ג דפפרק דס חטאת (לקמן דף 35.) תנן תורה אחת
כל החטאות היינו במילתא דכתיבה הם אשר יזה מדמה על הכפר [ו]
ויהיו איכה דאית ליה קר סברה לר' שמעון דריש מסכת מנחות
פ"ג (א:) וא"ת למה לי למכתב בחטאת חלב עכובא בכל עבודות
בבזבזי כהדא ונימא דא שלמים לא
לקת למזוא אף חטאת לא מחוק [ו]
דקאמר לעיל ו"ל דכי האי גוונא
ונינן דטרח ליה קרא וכחז א"י
מי לדרשא אחרינא וא"ת מנא לן
חטאת ניזר עכובא בשני צעלים
ש לומר מחטאת חטאת אע"ג
לעיל לא קאי עיקר פירכא סמין
לזוטו [ו] מי גמירי מהדדי:

[illegible]

ומה דמתן צפרק קדשי קדשים (לקמן דף סד:) ומתקין ליה צבור
ההניס^ט ומטאת היא וכיון דפסולה דבילות היא^י לה לגרוס בעשירות
ככשר שלא לשמה ולא חתמא והא דבטאת חלל למדה משלמים
הקטן למאור והיכי ילפי^י שאר חטאות בזה האל דצביה היא
ידיקא פקח אחרו מקומן (דף ג.) אי דבר הלמד בהדיק חחר ומלמד
מכין אב לאו פירכא היא כלל דכולהו חטאות נמי ילפי^י למאור משלמים
ועבד הוא דילפינן בשאר חטאות מהנך דכתיב ערובא בגופיהו ואם
אמר וחסותא הנכור כגון שערי ראשי חדשים ומועדות מנלן הא
איתו בזה האל דמה להנך שכן שני צעלים פוסל כהן מה שאין
צבורן צבור דלארמא לעיל (דף ד.) דצור צעלים ליתא צבור
ביחד אפי"ג לאו שייך שני צעלים צבור מ"מ פירכא טובה היא
אשכחנן פתח^י דקדושין (דף ה:) מה לכסף שכן פודין כן הקדשות
וכן פיגול פוסל כהן האמר בחטאות הפנימיות ויש לומר דבפר העלם
דבר של צבור כתיב חטאת הקהל היא ודריש מינה בת"כ^י שפסול שלא
אשמו אס כן אשכחנן צבור וגם פנימי לעבד ולחטוא משלמים:
וגד"ה בשאר ימות השנה לשמו פסו"י. היינו קודם הפסח דצבי
עקריה ואו כגון דלחוו צעלים שפסו שני אצל אחי"ב
פסח בשאר ימות השנה שלמים ושלמים לשם פסח קשיתו^כ

כדאמר בפ' תמיד נשחט (פסחים דף סד.) ובפ' שני דחולין (דף ג.)
 ישבו פסול. (כתוב) [ה] בקוטרם דלא חזו למלימתייהו [ו] ורבינו
 זין הערצים וכמה פעמים שנה הכתוב בקציעות זמנו בארץ
 פסח ששחטו שחרית דמזין הערצים נפיק ואין לומר דנפיק
 מי מיילי למזוה אבל לעכב לא: ואם מן הצאן קרבנו. פי' בק
 הו' תימה דאי לא [ה] מיימי קרא יתירא מנא ליה לאוקומי בפסח וגו'
 אי [ועי'ל] [ה] דבסמך [דף קיג.] דרש כשב לרבות פסח אלאהי ופירש
 עד השתא איירי בכש וה"נ י"ל מדכתיב לעיל לא מן הבקר קרב
 ביו: אי הוה כתב איוב השלמים [ה] כדקאמרת. הוה ליה למי
 בריא הוא. משמע ליה לגמרא שהוא רבויא כדאמר (ב"ק דף ק)
 לא דרשינן ליה בכלל ופרטא אלא ב

[illegible]

כל הזבחים פרק ראשון זבחים

דכתיב צ' שלח לך ולא כתיב צהאי עניינא
קול לא כתיב בההוא עניינא דההוא עניינא
עניינא כדליפנין בהוריות (דף ק"ג): **שמיעט הקול.**
ז קול אלה (שמיעט הקול) ה' ושבעת ביטוי
וטומאת מקדש וקדשו בחד עניינא
כתיב בקרבן עולה יורד ה' ושמעה
קול אלה או נפש יח טבע נצטא
או נפש אשר טבע וגו' ותקומא לה
במסכת שבעות (דף ק"ג): **טומאת מקדש**
וקדשו: אסיין כמה הדר. מחטאת
חלב וחטאת נזיר ומזורע דכי פרכת
מה לחטאת חלב שכן כרת חטאת
נזיר ומזורע יביחו מה לחטאת נזיר
ומזורע שכן י' עמהן דמים אחרים
חטאת חלב תוריה הדר השוע שבהן
כו' אף אני צריא חטאת דשמיעת
הקול. ומחטאת חלב וחדא מניה לא
אחיא דאי מחטאת חלב וחטאת נזיר
איכא למיפרכ מה להדר השוע שבהן
שכן איין באין בלות תאמר בשבעות
ביטוי שהא בעולה יורד אי מחטאת
חלב וחטאת מזורע איכא למיפרכ מה
להדר השוע שבהן שכן באין בשאלה
תאמר שבעה שינה בשהל: **שלא**
לשמו פסול. כדאמר' (פסלי דף ק"ג):
בשאר ימום השנה לשמו פסול ה'.

כדאמרין ^ה צמט' פסחים ^{דף} (דף טא).
 שחטו קודם חלות פסול דכתיב בין
 הערבים וכמה פעמים שנה הכתוב
 צביעות זמנו צ"ד בין הערבים:
 שלא לשמו כשר. דמפרש ואולי:
 מהני מילי. דכשאר ימות השנה
 שלא לשמו כשר: ואם מן האלן קרבנו
 כו'. ^(א) לאו קרא יתירא קא דריש אלא
 משמעוהא דקרא משמע ליה הכי
 ואם דבר הבא מן האלן ^(א) דהיינו
 פסח שאינו בא אלא מן האלן היה
 קרבנו הרי הוא לזבח שלמים ועל
 כהן קרבנו לא נזכר קאמר דאי בזמנו
 רחוק לפיין מן צמט' ^[א] דפסול: ואימא
 לשם שלמים למכשר אבל שחטו לשם עולה
 שלא לשמו כשר ואפילו שחטו לשם עולה
 . קרא יתירא הוא דמצי למכתב לשלמים:
 ווי כווסיה. שחטו לשם עולה יהא עולה
 בזה: ה"ג אי הוה קציב לשלמים וזבח דקרא
 היה משמע יהא כשלמים ^ב או כשאר זבח:
 שלמים. הכי משמע לכל זבח שזבחנו לשמו
 וזבח כולל כו'. אמאי דריש להאי זבח שלמים
 וזבח מן האלן יהא לכל הזבחים בכל שש כשר
 ואם פרט שאלה הכהנים עקר שמו אלא
 לשם עולה וזבח אחר פסול: ואפי' לעופות ^א.
^[א] עוף: אף כל שהוא שלא לשמו. יא לשמו:
 וטו לשם חטאת ואשם יהא פסול אפילו
 ויהא הוא. אינו לשון כלל ולא דרשי' ליה בכלל
^ב ^[א] צלחן מרבי לשון אלא משמעוהא המקראות
 אשר תארו נפשך כלל ^(א) וכן מן הכהמה
 אבל לזבח שלמים שחי מיבות דבוקות הן
 ממים ^א וקרא יתירא בעלמא הוא דהוה מצי
 מקראת של לשון ייתור ^ב אינו לכלל ופרט אלא
 שלמים וזבח דמי דלימירא ליה כל הזבחים

וְלֹא דָרְסִים (פסחים דף עג:) דְּבַעֵי בֵּרַי עֲקִירָה:
 יָסִים (דף סה.) שֶׁמֶטוּ קוֹדֶם חֲלוֹת פֶּסוּל שְׁאֵמֶר
 יִצֵּא דֶּהֱשִׁים נָמִי מִשְׁמַע לִקְנוֹן בְּגִמְרָא (דף יא:)
 מִמֵּי שֶׁרָצִיךְ שִׁיעָקְרוּ לִזְבַּח שְׁלָמִים דְּדִילְמָא
 יִרְשֵׁא אֲלֵא מִמִּשְׁמַעוֹת דְּקָרָא מִשְׁמַע לִיה הִי
 הָיָה רָצִיךְ לִכְתֹּב לִזְבַּח הַשְּׁלָמִים (סו:) דְּלֹאשְׁלָמִים
 בְּזַרְתָּ הִי בְּשָׁלְמִים וְאֵם מִן הָעוֹלָם קִרְבָּנוּ מִכָּל
 יִרְיָא אֶן (י) הֵאָלָן מִיּוֹרֵר הוּא לְמוֹתֵר פֶּסֶל.
 קִאֲמַרְתָּ דְּשָׁלְמִים לֹא אֵלָּא לִזְבַּח: אֵלָּא לִזְבַּח
 יֵאֵל דְּמִשְׁמַע לִיה לְחֶלֶק צִיָּן כֹּל לְבָבִל הִילָכֵךְ
 אֲרִיִּךְ בְּפִירוּשׁ:

[דאי לא מתורדא דקרא מנא ליה לאוקמי בפסח כיון דבשלימים חזינת (ועי'ל), ועי' ח"ג דמפרש עפ"י נוס' זה: ל] ואם עז קרבנו וכנר" כ"פ גירסת רש"י. אך רא"ט הגיה ליבא ושלמים כגי' ד"ו גז' דמחלק בין כל לבבך, דכל כללא ובכל רבווא, ה"ג משמע ליה (ש"י). ובשמכ"י הגיה כלפינו. גם בח"י הוסיף כהנ"ק, אבל הנוסח שם

י' יהא כשר אס שחט קודם זמנו. קמ"ל בין הערצים דפסול הוא משום פסח
הערצים לפסול משום פסח (ותוס' הר"פ): "תור"ה הנך בו' וקשה א"כ לעי'
ותוס' הר"פ (סו"ד):

מסורת הש"ס

(א) ירוש' פסחים פ"ה ה"ב,
שקלים פ"ב ה"ד, (ג) לעיל ד:
ז"ק סד. חולין סו. (כריתות כה),
(ג) ירוש' שם, (ד) קדושין כד
ב"ק נדה לג, (ה) ויקרא חובה
פי"ח ה"ט, (ו) לקמן יד. וש"נ,
(ז) ויקרא חובה סוף פרק ו:

הגהות הב"ח

[illegible]

שינויי נוסחאות

[illegible]

יב. גליון (ש"מ): [בח] ז"ל שלמים
(ש"מ): לא קרבנו נמחק (רש"מ):
וראה אות ג: לג' ד"ו כל כללא
חלק בין זבח ובין לזבח, היילכך
לפנינו בכל כללא וכו':

ואת"ל למה לי צין הערבים תיפוק ליה
דפריך גבי מצורע וכו'. וי"ל דהאיל

